

[Arne Bjerregaard]

ministeren har sat, passer, om der ikke bliver langt større administrative konsekvenser af forslaget.

Endelig må vi sige, at metoden med en værdiafgift bevirker, at man fremmer nydelser af den dårlige, men alkoholstærke vare på bekostning af den gode, men alkoholsvage vare, og det ønsker vi ud fra en rent etisk og æstetisk betragtning ikke.

Vi må altså afvise forslaget, hvis det viser sig, at det ikke tilgodeser EF-reglerne, hvis det viser sig, at de administrative konsekvenser er for overvældende, og hvis det viser sig, at der bliver en uheldig forskydning fra den gode vare over til den dårlige vare.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan ikke medvirke til at gennemføre det foreliggende lovforslag, men afviser forslaget og opfordrer ministeren til at trække det tilbage. Vi er af den opfattelse, at man skal bibeholde den nuværende lovgivning. Vi mener ikke, at fællesmarkedet skal blande sig i de enkelte landes skattepolitik, og vi mener, at EFs indblanding er udtryk for en krænkelse af Danmarks suverænitæt.

Vi mener af samme grund, at Domstolen ikke har kompetence til at gå ind i sagen, og vi spørger, hvad det næste bliver.

Når det er sagt, skal det tilføjes, at der er noget meget barokt i, at Fællesskabets venner her i Danmark forsøger at gennemføre et forslag af protektionistisk karakter, kan man næsten sige. Men der er jo så meget, man kan undre sig over. Når man så ser, at forslaget er ensbetydende med, at man vender tilbage til en administrativ ordening, som man tidligere har forladt, tager man sig unægtelig også til hovedet. Endelig vil det virke endnu mere barokt, om EF også underkender det foreliggende forslag, men det er selvfølgelig ikke retsforbundets hovedpine.

Jeg skal på ny gentage, at vi afviser forslaget og ikke kan medvirke.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg er jo en af de tre afholdsfolk, der er i denne sal, og når man hører debatten her i dag, kunne man godt ønske sig, der var nogle flere, for jeg synes, hele debatten er gået på, hvor stort statens provenu kan blive. Man glemmer helt at tage den anden side af

dette problem med, nemlig de udgifter, som spiritusmisbruget i dette land forårsager. Jeg tror ikke, at venstre og det konservative folkeparti, som i dag viser sig at være særlig afholdsfjendtlige partier, i virkeligheden har tænkt over, at der findes over 100.000 alkoholikere i Danmark, at der er 500.000 mennesker – mænd, kvinder og børn – som lider under alkoholens forbandelser, og så står man heroppefra og beklager, at staten ikke kan få et tilstrækkelig stort provenu på salget af spiritus. Jeg mener, det er en forkert fremsstilling og slet ikke i pagt med virkeligheden.

Jeg ville gerne tage nogle af de ærede ordførere med på et socialkontor og ind i invalideforsikringsretten og se på alle de tilfælde, hvor alkohol med sin følgesygdom, skrumpelever, og mange andre ting har været årsagen til, at folk ikke kan arbejde mere. Og så skal man altså høre denne tale også om de problemer, der kan være med grænsehandelen! Jeg synes, at en af de mest effektive måder at klare dette problem på var, at man ikke havde nogen form for grænsehandel med spiritus, hvad jeg i hvert fald helst så.

Men jeg er helt klar over, at de intentioner, jeg som afholdsmand kan have, ikke kan gennemføres med den indstilling, dette folketing og den danske befolkning i almindelighed har til spiritus. Derfor skal jeg henstille til skatteministeren, at han får en bedre form for skattepolitik, der er i overensstemmelse med det forbrug, der er her i landet, sådan at man afstemmer skatten efter den forbrugsudvikling, der finder sted.

Jeg kan oplyse tinget om, at den bedste periode i dansk alkoholpolitik var fra 1920 og ca. 25 år frem, fordi man da havde en høj beskatning af spiritussen i dette land. Derfor er der altså en vis balance mellem afgiften og et fornuftigt forbrug.

Jeg synes, at partierne her i folketinget skulle tage op til overvejelse at bruge noget af det provenu, man får ind, til en fornuftig propaganda i vore folkeskoler og på kaserne, og at man skulle give nogle flere penge til IOGT, som just har holdt 100 års jubilæum, hvilket ikke er blevet markeret så forfærdelig meget, hverken i aviser eller på anden måde. Også Lænken, Ring i Ring og andre organisationer burde i langt større udstrækning have penge til rådighed, sådan at man fik en fornemmelse af, at alkohol ikke bare er indtægter, men også i høj grad udgif-